bcn clàssics

10
11
26

L'AUDITORI

Czech Philharmonic
Semyon Bychkov
Behzod Abduraimov

www.bcnclassics.cat

idealista

tot és millor amb música

mecenes de BCN Clàssics

Czech Philharmonic
Semyon Bychkov, director titular i musical
Behzod Abduraimov, piano

10 de novembre de 2026, a les 20h
L'Auditori

Serguei Rakhmàninov (1873-1943)

Concert per a piano núm. 3 en Re menor, op. 30 — 40'

- Allegro ma non tanto
- Intermezzo
- Finale

Solista: Behzod Abduraimov

Pausa 15 minuts

Bedřich Smetana (1824-1884)

Selecció de La meva pàtria (Má vlast) — 38'

- Vyšehrad
- Vltava (El Moldava)
- Šárka

Czech Philharmonic

PRIMER VIOLÍ
Jan Fišer *Concertino*
Jiří Vodička *Concertino*
Magdaléna Mašlaňová
Otakar Bartoš
Luboš Dudek
Marie Dvorská
Jan Jouza
Bohumil Kotmel
Jiří Kubita
Lenka Machová
Pavel Nechvíle
Helena Skopová
Jindřich Vácha
Milan Vavřínek
Zdeněk Zelba
Alžběta Domincová

SEGON VIOLÍ
Markéta Vokáčová
Milena Hofbauer
Martin Balda
Markéta Dominikusová
Petr Havlín
Jitka Kokšová
Marcel Kozánek
Veronika Kozlovská
Vítězslav Ochman
Václav Prudil
Jiří Ševčík
Libor Vilímec
Viktor Janoštín
Klára Klánská

VIOLA
Pavel Ciprys
Dominik Trávníček
Pavel Hořejší
Ondřej Kameš
Jan Šimon
Jan Mareček
René Vácha
Jiří Řehák
Lukáš Valášek
Bohumil Bondarenko
Silvestr Pavlíček
Jaroslav Kroft

VIOLONCEL
Václav Petr *Primer Violoncel*
Adam Klánský
Jan Keller
Marek Novák
Tomáš Hostička
Jakub Dvořák
Aneta Šudáková
Jan Holeňa
Peter Mišejka
Josef Špaček

CONTRABAIX
Adam Honzírek
Petr Ries
Lukáš Holubík
Tomáš Karpíšek
Ondřej Balcar
Martin Hilský
Pavel Nejtek
Jindřich Konvalinka

Česká filharmonie

FLAUTA
Andrea Rysová
Naoki Sato
Roman Novotný (*Piccolo*)
Lucija Horvat (*Piccolo*)

OBOÈ
Jana Brožková *Primer Oboè*
Barbora Svoboda Trnčíková *Primer Oboè*
Vladislav Borovka *Oboe, Corn Anglès*
Jiří Zelba *Oboe, Corn Anglès*

CLARINET
Jan Mach *Primer Clarinet*
Lukáš Dittrich *Primer Clarinet*
Jan Brabec *Segon Clarinet*
Petr Sinkule *Clarinet Baix*

FAGOT
Ondřej Roskovec *Primer Fagot*
Jaroslav Kubita *Primer Fagot*
Tomáš Františ *Contrafagot*
Martin Petrák

TROMPA
Jan Vobořil *Primera Trompa*
Jindřich Kolář
Jan Vobořil Jr.
Alois Stavárek
Zdeněk Vašina

TROMPETA
Walter Hofbauer *Primera Trompeta*
Martin Chodl
Jaroslav Halíř

TROMBÓ
Jan Perný *Primer Trombó*
Ondřej Čechovský
Bohumil Tůma

TUBA
Sota Yamamoto

TIMBALES/PERCUSSIÓ
Felix Leon Beck *Timbales / Percussió*
Petr Holub *Timbales /Percussió*
Pavel Polívka
Miroslav Kejmar
Sangmin Oh
Kun Tan

ARPA
Jana Boušková
Barbara Pazourová

Czech Philharmonic

© Petr Chodura

Nomenada Orquestra de l'Any Gramophone 2024, és una de les principals orquestres del món. En la seva 131a temporada, combina una sòlida tradició musical i amplia la seva projecció internacional a través de gires, residències artístiques i enregistraments.

En el marc de l'Any de la Música Txeca 2024, l'orquestra i el seu director titular i musical, Semyon Bychkov, van oferir una residència de tres dies al Carnegie Hall. Aquell mateix any, *Má vlast*, de Smetana, va obtenir el Premi Orquestral 2025 de *BBC Music Magazine*. Juntament amb repertori txec, la Czech Philharmonic manté una llarga relació amb compositors com Brahms, Txaikovski i Mahler, que ha donat lloc a enregistraments de referència, entre els quals destaquen *The Tchaikovsky Project* (2019) i un cicle de les simfonies de Mahler (2026). Entre les properes novetats discogràfiques hi ha les simfonies núm. 5 i 7 de Xostakóvitx.

A Praga, l'orquestra inaugura la seva 131a temporada amb el *Concert per a violí núm. 1* de Xostakóvitx, amb Karen Gomyo, i la *Simfonia núm. 7* de Dvořák. La temporada també inclou una gira per Estocolm, Hèlsinki i Lucerna, així com residències a Londres, Viena i Hamburg. A Praga, l'orquestra actua al Rudolfinum i participa en importants festivals, com ara Dvořák Prague, Prague Spring i Smetana Litomyšl, i, per primera vegada, al Janáček Brno.

Sota la batuta de Bychkov, el repertori inclou *Má vlast* i obres de Mussorgski, Ravel, Adams, Strauss, Glanert i Britten, a més d'una atenció especial a Rakhmàninov. El 2027, la interpretació de la *Novena simfonia* de Beethoven, juntament amb el Cor Filharmònic de Praga, commemorarà el 200è aniversari de la mort del compositor El director titular i musical designat, Jakub Hrůša, i el principal director convidat, Sir Simon Rattle, tornen a col·laborar amb l'orquestra, al costat de directors convidats com Vasili Petrenko, David Robertson, Elim Chan, Maxim Iemelianitxev i Daniel Harding. Entre els solistes convidats hi ha Yuja Wang, Behzod Abduraimov, Mao Fujita, Yunchan Lim, Seong-Jin Cho, Radek Baborák i Kirill Gerstein. El compositor resident de la 131a temporada és Thomas Adès, i l'artista resident, Janine Jansen.

La història de la Czech Philharmonic reflecteix tant la seva ubicació al territori com el complex passat polític del país. Pionera en la difusió de la música de Martinů i Janáček, va oferir el seu primer concert el 1896 amb un programa dedicat a Dvořák i dirigit pel mateix compositor. Juntament amb el seu compromís amb els creadors txecs, desenvolupa una important tasca educativa. Els seus programes arriben a més de quatre-centes escoles de tot el país, donen suport als joves músics i promouen la inclusió social.

Semyon Bychkov

Director titular i musical

© Marco Borggreve

Semyon Bychkov va commemorar el 130è aniversari de la Czech Philharmonic el 2026 amb extenses gires per Àsia i Europa, així com amb el llançament, a càrrec de Pentatone, de les nou simfonies de Mahler. Durant la temporada 2026-2027, torna al repertori dels seus anys de formació i, juntament amb mestres txecs, dirigirà obres de Xostakóvitx, Rakhmàninov i Mussorgski: «El que em sorprèn és la força amb què ressona la música existencial de Xostakóvitx en un món que, aparentment, és molt diferent d'aquell en què ell lluitava per la seva vida, com a ésser humà i com a compositor. Però potser tots ens enfrontem en una lluita per mantenir-nos fidels a nosaltres mateixos davant d'adversitats de diversa mena, fins i tot d'ideologies insidioses que oculten la seva veritable naturalesa».

Nascut a Leningrad el 1952, Bychkov va emigrar als Estats Units el 1975 i, des de mitjan dècada de 1980, viu a Europa. Va assolir un gran èxit com a director musical de la Grand Rapids Symphony Orchestra i de la Buffalo Philharmonic i, després d'una sèrie de cancel·lacions molt sonades que el van portar a col·laborar amb les filharmòniques de Nova York i Berlín i amb l'orquestra del Concertgebouw, va tornar a Sant Petersburg el 1989 com a principal director convidat de la Filharmònica. Va ser nomenat director musical de l'Orchestre de Paris (1989), director titular de l'Orquestra Simfònica de la WDR de Colònia (1997) i director titular de la Semperoper de Dresden (1998). A partir de l'agost de 2026, Bychkov serà director musical designat de l'Opéra de Paris i n'assumirà el càrrec de director musical el 2028.

Bychkov dirigeix als principals teatres d'òpera del món, entre els quals hi ha La Scala de Milà, la Royal Opera House de Londres i la Metropolitan Opera de Nova York. A Europa és convidat habitual de la Filharmònica d'Amsterdam, de les filharmòniques de Munic, Berlín i Viena, del Gewandhaus de Leipzig, de l'Orchestre National de France i de l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia. Als Estats Units dirigeix la New York Philharmonic, la Chicago Symphony Orchestra, la Los Angeles Philharmonic, la Philadelphia Orchestra i la Cleveland Orchestra. La cordialitat de les relacions de Bychkov amb aquestes institucions es reflecteix en els títols honorífics que li han concedit la Royal Academy of Music i la BBC Symphony Orchestra, que dirigeix habitualment als BBC Proms.

Semyon Bychkov va ser nomenat Director de l'Any pels International Opera Awards (2015) i per *Musical America* (2022).

Behzod Abduraimov

Piano

© Evgeny Eutykhov

Les seves interpretacions combinen profunditat musical, una gran tècnica i una delicadesa colpidora. Actua amb les principals orquestres i directors del món, i els seus enregistraments han marcat un nou estàndard en el repertori pianístic.

La seva temporada 2026-2027 està marcada per una extensa col·laboració amb la Czech Philharmonic i Bychkov, amb concerts a Praga seguits d'una gira europea. Participarà en els concerts d'Any Nou de la Filharmònica d'Oslo i actuarà amb la Nederlands Philharmonisch al Concertgebouw, la Simfònica de Ràdio Finlàndia, la NDR Radiophilharmonie, la Nashville Symphony, l'Orchestre Philharmonique Royal de Liège i la Simfònica Yomiuri Nippon.

La temporada passada va debutar amb la New York Philharmonic i la National Symphony Orchestra, totes dues sota la direcció de Noseda, i va tornar a actuar amb la Los Angeles Philharmonic, la Pittsburgh Symphony, la Houston Symphony, l'Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia i la Hong Kong Philharmonic. També va tornar al Carnegie Hall, on va oferir el seu quart recital en solitari.

Participa regularment en festivals internacionals como els d'Aspen, la Roque d'Anthéron, Lucerna, Ravello, Rheingau i Verbier. El setembre de 2025 va inaugurar el Festival de Tsanandali interpretant el *Concert per a piano núm. 1* de Txaikovski, novament amb Gianandrea Noseda. Ha col·laborat amb algunes de les orquestres més destacades del panorama internacional: Chicago Symphony, Cleveland Orchestra, Royal Concertgebouw Orchestra, Bamberger Symphoniker, Filharmònica Checa, Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, Los Angeles Philharmonic, NHK Symphony, Philharmonia Orchestra, Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, San Francisco Symphony i Wiener Symphoniker. Col·labora regularment amb directors com Bychkov, Carydis, Dudamel, Gardner, Gimeno, Hrůša, Kotxanovski i Petrenko, entre d'altres.

Artista Steinway, ha rebut nombrosos premis internacionals pels seus enregistraments, entre els qual destaquen el Choc de Classica i el Diapason Découverte. *Inferno*, el seu tercer àlbum per a Alpha Classics, va ser publicat el maig de 2026 i va obtenir una gran acollida per part de la crítica. La seva interpretació de la *Rapsòdia sobre un tema de Paganini* de Rakhmàninov, enregistrada amb la Lucerne Symphony sota la direcció de Gaffigan i publicada per Sony Classical, va ser nominada al premi Opus Klassik el 2020.

Nascut a Taskent (Uzbekistan) el 1990, va començar els estudis de piano als cinc anys. Actualment és artista resident a l'International Center for Music de la Park University, on es va formar amb Stanislav Ioudenitx.

Vivim la música clàssica des de dins

Orgullós patrocinador de BCN Clàssics

LA VANGUARDIA

T'apropem a la cultura

bcn clàssics

Temporada

26/27

Emmanuelle Haïm
& Le Concert d'Astrée

Anne-Sophie Mutter
& Münchner Philharmoniker

Klaus Mäkela
& Royal Concertgebouw Orchestra

Daniele Gatti
& Staatskapelle Dresden

Entrades ja a la venda
bcnclassics.cat | 93 342 61 75

Abonaments
25%
de descompte

TRITÓ IBERMÚSICA Generalitat de Catalunya Departament de Cultura ICEC Ajuntament de Barcelona Institut de Cultura inaem Financiado por la Unión Europea Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia L'AUDITORI idealista catMúsica LA VANGUARDIA

Notes al programa

Mans excepcionals, dones venjadores

La vetllada arrenca amb un dels cims del repertori pianístic romàntic, una obra coneguda reverencialment entre els pianistes com el «Rakh 3», un *tour de force* que posa a prova la tècnica, la resistència física, la memòria i la musicalitat del solista.

També és un cim del pianisme masculí. La mida del teclat del piano de concert que coneixem avui va quedar fixada cap a 1880, en un terreny dominat gairebé completament per pianistes homes. Quasi tres dècades després, Rakhmàninov va portar les possibilitats d'aquest instrument ja estandarditzat a un límit mai no assolit. El *Tercer concert* va ser escrit per a unes mans tan excepcionalment grans que, sense que el seu autor ho pretengués, ha plantejat dificultats a molts intèrprets, sobretot a les dones, les mans de les quals solen ser més petites. Així i tot, lluny de ser un terreny vedat, existeixen extraordinàries versions femenines de l'obra.

Rakhmàninov, una de les últimes grans figures de la tradició romàntica que va combinar al màxim nivell les carreres de compositor, director d'orquestra i pianista, va escriure el seu *Tercer concert per a piano* l'estiu de 1909. L'obra estava pensada per consolidar als Estats Units la seva carrera, que va començar a planificar immediatament després de deixar els seus càrrecs al Teatre Bolxoi de Moscou. «Treballo com un presoner», va arribar a dir sobre la seva intensa activitat professional abans de l'exili.

Durant el seu viatge cap a Amèrica, Rakhmàninov va practicar sobre un teclat mut la inusualment exigent part solista del *Concert*. Dominar-ho va suposar, fins i tot per a ell, un desafiament. El mateix Rakhmàninov va brillar com a solista a Nova York en l'estrena d'una obra de sonoritat tan irresistible com delicada i introspectiva.

El *Concert núm. 3* arrenca amb una dolça i senzilla melodia que evoca un cant litúrgic de l'antiga Rússia. La idea de Rakhmàninov era entonar-la al piano com ho faria un cantant. Aquesta innocent llavor melòdica es desplega en una vorà gine d'esdeveniments pianístics que no donen treva al solista.

La densa textura per a teclat de Rakhmàninov inclou acords de quatre, cinc, sis o més notes a les dues mans, amb melodies internes que és necessari destacar. Les mans del compositor aconseguien la dotzena i, segons algunes fonts, fins i tot intervals més grans, per la qual cosa els massius blocs d'acords tesen en excés les mans més petites i molts solistes opten per redistribuir les notes o per un arpegiat discret. En els últims temps, la iniciativa Sirius 6.0, nascuda al Conservatori de Música de Stuttgart, promou un teclat de piano amb tecles notablement més estretes per reduir la tensió dels pianistes que troben dificultats per adaptar-se a un instrument les mesures del qual van ser fixades en una època en què el disseny del piano responia a la mida de les mans dels grans pianistes masculins europeus del segle xix.

Però les dificultats del «Rakh 3» no es limiten a la grandària i la força de la mà: hi ha polirítmies, salts que han d'executar-se amb rapidesa vertiginosa, dinàmiques diferents que han de controlar-se amb la mateixa mà i una elaborada escriptura contrapuntística... No n'hi ha prou amb una execució virtuosa. Cal trobar l'equilibri amb la part orquestral, que és molt més que un acompanyament, és un segon protagonista simfònic que dialoga i competeix amb el piano. La missió del solista és trobar el lirisme en l'eixam de notes, el drama interior sota l'allau sonora. I la gesta culmina amb èxit quan, entre el garbuix tècnic, aconsegueix imposar-se el to solemne, greu i cantabile de la innocent melodia inicial. Ho sap prou bé el jove pianista uzbek Behzod Abduraimov, que assenyalava en una entrevista que tot allò tècnicament difícil «ha d'estar subordinat a la poètica». Una declaració de principis que el mateix Rakhmàninov hauria subscrit.

Tres pàgines simfòniques de bellesa nacionalista posen el contrapunt a la fúria lírica de Rakhmàninov. El cicle *La meva pàtria*, la concepció del qual està estretament relacionada amb l'òpera de Smetana *Libuše*, recorre en sis poemes simfònics el paisatge, la història i la mitologia de Bohèmia per exaltar l'ànima col·lectiva de la regió. La fortalesa de Vyšehrad forma part de Praga. S'erigeix en un turó sobre el riu Moldava i és un dels enclavaments més antics de la ciutat. Existeixen llegendes sobre aquest lloc —on destaquen una basílica i un cementiri en el qual estan

enterrades moltes grans figures de la cultura txeca— que el vinculen als seus orígens mítics.

Smetana evoca en *L'alt castell* una sonoritat medieval que recrea musicalment els primers temps de la fortalesa de Vyšehrad. Dues arpes evoquen el cant de Lumír, el llegendari bard de la cort, on, segons la llegenda, la princesa Libuše va governar al costat del seu espòs i va profetitzar la futura grandesa del seu poble. Després d'aquest preludi gairebé trobadoresc, emergeix el cèlebre motiu de quatre notes, si bemol-mi bemol-re-si bemol, que actua com a leitmotiv de la fortalesa: solemne, descendent, presentat primer pels vents i desenvolupat després per tota l'orquestra fins a arribar a un gran clímax. Un *Allegro vivo ma non agitato* desplega el caràcter heroic de Bohèmia, abans que la música torni a la calma inicial, com si la grandesa del castell, avui en ruïnes, només pogués evocar-se des de la memòria i la llegenda.

El Moldava és, sens dubte, la peça més popular del cicle i un exemple clàssic de música descriptiva. Alguns rius transcendeixen la seva condició geogràfica per passar a formar part de la imaginació col·lectiva. El Moldava n'és un. Marquen límits i connecten territoris. Són un element de transformació, però també de permanència. En el poema simfònic, Smetana segueix el curs del riu Moldava des de les seves fonts al sud de Bohèmia fins al seu pas vora Vyšehrad, a Praga. Després, la llera es perd a la llunyania.

El Moldava, representació simbòlica de tot el territori, comença musicalment amb l'evocació de dues deus, recreades per la flauta i el clarinet, que es fonen en un corrent cada vegada més cabalós. El torrent aquàtic desemboca en el tema principal, una memorable melodia de noble amplitud, un himne l'origen del qual pot rastrejar-se en el folklore, encara que no cita literalment cap melodia popular. El tema sona tres vegades en total, cada cop amb més intensitat: el Moldava s'eixampla gràcies als seus afluents. El curs del riu travessa després un bosc amb ecos de trompes de caça, unes noces camperoles amb aires de polca i una dansa nocturna de nimfes sota la lluna, d'atmosfera shakespeariana. Els violins toquen amb sordina per evocar el reflex platejat damunt l'aigua, flautes i clarinets posen veu al delicat nocturn fluvial. Però el riu no sols és idíl·lic, també mostra la seva força indòmita, com quan s'esbalça als ràpids de Sant Joan. Les cordes recreen vertiginosament els remolins d'aigua, les fanfàrries dels instruments de vent avisen

del perill, la textura orquestral s'intensifica. Quan el Moldava arriba a Praga, el tema principal torna a sonar ampli i poderós. El majestuós riu travessa la ciutat i, just abans del final, quan la llera fluvial passa al costat de la fortalesa, torna una vegada més l'heroic motiu de Vyšehrad.

Si les dues primeres peces del cicle *La meva pàtria* pertanyen a la trilogia «paisatgística» del cicle, *Šárka* és pura acció dramàtica. La llegenda narra una rebel·lió de dones que trenquen l'ordre masculí establert. Després de la mort de la princesa Libuše, les seves donzelles guerreres creen la seva pròpia fortalesa. La fúria femenina queda reflectida en l'*Allegro con fuoco ma non agitato* inicial. Smetana agafa aquesta llegenda i ens proporciona l'argument que utilitza per posar en música: *Šárka*, consumida per la ira, jura venjança contra tots els homes, es fa lligar a un arbre i fingeix crits d'auxili per atreure el guerrer Ctirad. Un líric solo de clarinet evoca la fascinació que la jove exerceix sobre ell i com acaba alliberant-la.

Al principi hi ha jocs i balls, amb diversos passatges en estil wagnerià, però els plaers amorosos que Ctirad i els seus homes esperaven no arriben. Šárka embriaga amb un beuratge el guerrer i els seus soldats. Un inquietant solo de clarinet, marcat a la partitura com a *Doloroso, quasi recitando*, descriu sonorament l'efecte narcòtic de la beguda. Ha arribat el moment: les donzelles duen a terme una matança i la venjança contra els homes queda consumada.

María Santacecilia

FSC
www.fsc.org
MIXT
Paper | Donant suport a la silvicultura responsable
FSC® C128359

Compromesos amb el patrimoni musical català

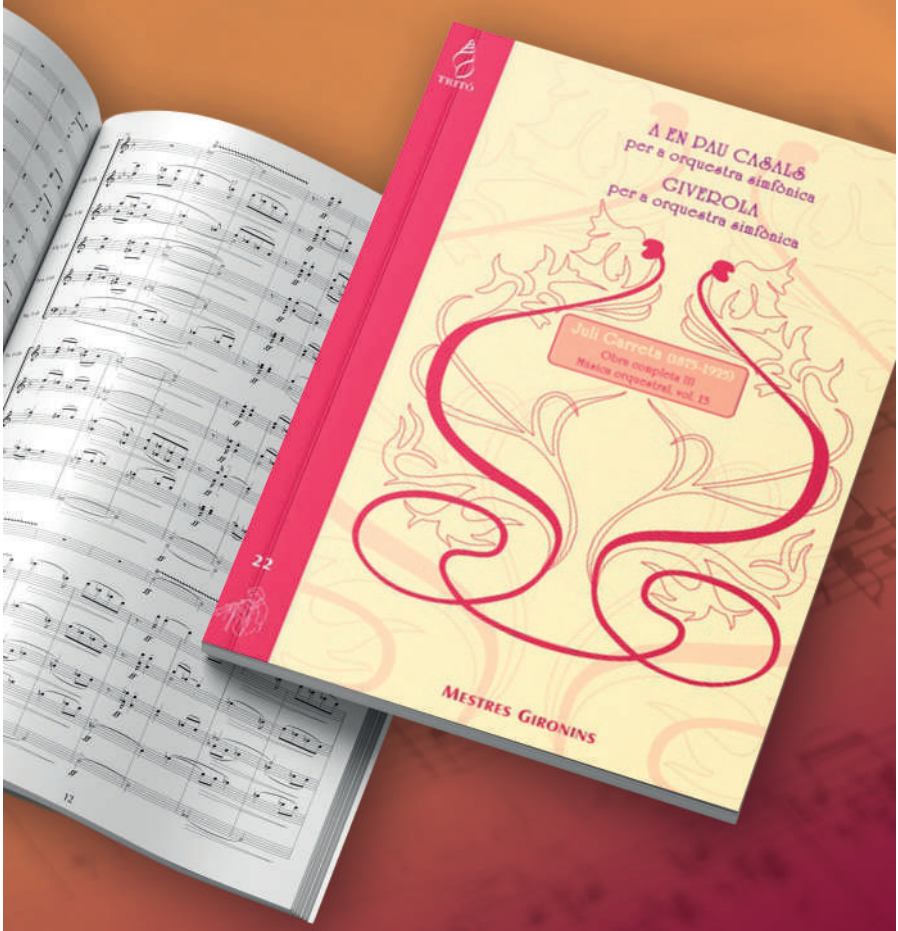

TRITÓ

Consulta el nostre catàleg:
www.trito.cat

Fotografia: Marc Cuxart

Egass
barcelona

Joies amb essència

www.egassbarcelona.com Handmade egassbarcelona

Cicle BCN Clàssics 26/27

Organitzen:

TRITÓ

IBERMÚSICA
FUNDACIÓN IBERMÚSICA

L'AUDITORI

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

ic Institut Català de les Empreses Culturals

Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

Financiado por la Unión Europea
NextGenerationEU

Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència

Gobierno de España · Ministerio de Cultura y Deporte · inaem

Col·laboren:

idealista

Restaurant 7 Portes Any 1836

Mitjans oficials:

CatMúsica

LA VANGUARDIA

Troba'ns a:

Enamorats, 35
08013 Barcelona

www.bcnclassics.cat
contacte@bcnclassics.cat
93 342 61 75

BO CULTURA

Gaudim la música en silenci

Moltes gràcies!